

అగ్ని నేత్రాలు

వి. యస్. రావ్

(గతసంచిక తరువాయి)

19

అఖరిచుక్క విస్కీని నాలుక మీద పోసుకుని, బాటిల్ని పాదల్లోకి విసిరి కవల్ సిగరెట్ వెలిగించాడు. పరమేశ్వర్ మాటలు అతన్ని ఆసంతృప్తితో నింపే కాయి విస్కీ, సిగరెట్, గుచికరమైన బ్రాంఢీ, అడదీ కాకుండా డబ్బు తృప్తిస్తోందని పరమేశ్వర్ లాంటి వాళ్ళు ఎందుకు ఆపోహపడతారో అతనికి అర్థంకావడం లేదు.

ఎవరైనా డబ్బుతో కొనగలిగినా ఈ సుఖాన్ని కానీ రెపు ఎంత డబ్బెనా తిరిపిలాంటి సౌందర్యాన్ని కొనలేను!

కర్మన్ని పని చేసినందుకు పరమేశ్వర్ మండిపడతాడు. వీదో పాఠపాటు చేసినందుకు పాపాలు జగ్గించి తన నాటా ఇమ్మంటే, కిక్కురుమనకుండా పూరుకుంటాడు,

శివతో స్వర్గం చూడడానికి తన వాటిలో పదివేలు త్యాగం చేయడానికి తను సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

కమల్ ఉచ్రేకంతో లేచాడు. కర్టెన్ని తోసుకుని లోపల నూరాడు. భద్రం వొప్పిగా మూటాములే సర్దుతున్నాడు. కమల్ కళ్ళు వోరగా చూశాయి. కాళ్ళూ, చేతులూ ! లిపి బంధించబడిన శివ తల్లి గర్భిణిలో శిశువులా ముడుచుకు పడుకుంది.

కమల్ సామాను సరేనాడిలా కాసేపు నటించాడు. సరుతూ తన మెడికల్ కిట్ ని తీసుకున్నాడతను. కిట్ లోకి వెళ్ళిన కమల్ చేతులు క్షణంలో అతని పొంటుజేబులోకి వెళ్ళాయి. ఎడం చేతిని మరో జేబులో దోపుకుని అతను శివ దగ్గరగా నడిచాడు. దేగ నీడ మీదపడిన కోడి పిల్లలా అదిగపడి శివ తలతిప్పి చూసింది. కమల్ పళ్ళు ఇకిలిచాడు.

“డాక్టర్ గ్, నీ మొగుడు నిన్ను విడిపించుకొన్నాడు.... వివిల్ మిస్ యూ!” అన్నాడు బిగ్గరగా. గొర్రెను చూసిన తోడేలులా భద్రం చిటికెలో కమల్ పక్కకి చేరుకున్నాడు. అతని చెయ్యి బలంగా కమల్ భుజమ్మీద పడింది.

“అమెను సతాయించక, బైటికెళ్ళు!” భద్రం కటువుగా అన్నాడు.

“సతాయించలేదు.... ఫేర్ వెల్ కెళ్ళున్నా.... సరే.... అదీ ఇదీ సరుతూ” కమల్ భద్రం చూపుల్ని గమనించి బెదురుతూ అన్నాడు.

“నీకా శ్రమ అక్కరేను. బెట కాపలాకాయ్. గబాట్!” భద్రం కమల్ని తోస్తూ అన్నాడు. కమల్ భుజాలు ఎగరేసి వెకిలిగా నవ్వాడు.

“వోకే. రథంలానే వాళ్ళున్నప్పుడు రాజులా కూచో
దానికి మనకేం అభ్యంతరం లేదు!” అంటూ అవతిలికి
అడుగులేశాడు.

అంతలోనే—

“త్రాచుపాము.... మైగాడ్.... త్రాచు కాపేసింది!”
కమల్ కీచుగా అరిచాడు. భద్రం అతని దగ్గరగా పరు
గతాడు. కమల్ వొగరు సున్నాడు.

“అక్కడ కూలబడమంటే ఇక్కడికెందుకొచ్చావ్?”
భద్రం విసుగ్గా అన్నాడు.

“అబ్బ.... నాలుగడుగులు వేశాను.... తోక తొక్కి
నట్టున్నా.... ఓహో.... కాపేసి.. జరజరా పాకిపోయింది.”

“అరివకు. ఫస్టు ఎయిడ్ కిట్ యెక్కడుంది?”
భద్రం ప్రశ్నించాడు.

కమల్ బుస్సును నిట్టూర్చాడు. “పట్రాలేదు.... నా
లిస్టులో అదిలేదు....”

“ఎవడయ్యా నిన్ను డాక్టరంది? ఇప్పుడేంచేద్దాం?”
నేలమీద గొంతుకూచుంటూ భద్రం అడిగాడు.

“కాపేసిపోతే గెండు గాట్లు వెట్టాను. పళ్ళతో
పట్టుకుని రక్తం పీల్చేయి....” అంటూ కమల్ జేబు
లోంచి అగ్ని వెట్టెతీసి పుల్లగీశాడు. భద్రం వొంగి
చూశాడు. పాదం వెళ్ళాగంటా పస్ ఆకారంలో ఎర్రటి
గీతలు అవుపిస్తున్నాయి. కమల్ భయంతో వొగరు
సున్నాడు.

“త్వరగా.... పీల్చేయి గురూ....” తొందర వెట్టా
డతను గాబరాగా.

“వెలుగోకి కళ్ళాం” అన్నాడు భద్రం లేవబోతూ.
కమల్ చెయ్యి అతని ముఖాన్ని గాబరాగా పట్టుకుంది.

“వదు. కది లేవిషం ఎగబాకిపోతుంది.... ఆబ్బా...”
 కమల్ నీరసంగా అన్నాడు. మరో ఒక్క పుల్లగీశాడు.
 భద్రం ముందుకి వంగి కమల్ పాదాన్ని పళ్ళె మధ్య
 బిగించి పీల్చాడు. రెండు క్షణాల తర్వాత ఉమ్మేసి
 మళ్ళీ పీల్చసాగేడు. కమల్ మూలుగుతూనే వున్నాడు.

కమల్ కుడి చెయ్యి అతని తొడకిందికి జరిగింది.
 రెప్పపాటులో ఫార్మ్ విక్ లాడ్ చేయబడిన సిరెంజితో
 ఇవతలికి వచ్చింది. ఏకబిగిని రక్తం పీలుస్తూ తనకి ప్రథమ
 చికిత్స చేస్తున్న భద్రం మెదని కమల్ చిరునవ్వుతో
 చూశాడు. అతని చెయ్యి మెరుపులా కదిలింది. నీడిల్
 కసుక్కున ఎద్దు అగ్రులో మారుతున్నట్టు భద్రం మెడలో
 దూరింది. కమల్ ఆర చెయ్యి ఆటోమాటిక్ గా సిరెంజిని
 నొక్కింది.

ఆందోళనతో కదలబోయిన భద్రం తలని కమల్
 ఎడమచెయ్యి గట్టిగా అడిమిపెట్టింది. సిరెంజిని లాగి,
 పాదాన్ని వదిలించుకుంటూ కమల్ లేచాడు. మగుక్షణం
 అతని బూటుకాలు భద్రం కణతమీద సుత్తిలా రెండు
 మూడుసార్లు తాకింది.

కమల్ కనిగా మరోసారి భద్రం డొక్కలో
 బలంగా తన్నాడు. రెండు కాళ్ళనీ పట్టుకుని భద్రాన్ని
 నిర్దాక్షిణ్యంగా ఈడ్చుకుంటూ వెళ్ళాడు. గుహకిపక్కగా
 దూరంగా వున్న రెండు బండరాళ్ళ మధ్య ఇరికించాడు.

నుదురుకి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ తనలో నవ్వు
 కుంటూ గుహముందు భాగంలో ప్రవేశించాడు.

లోపల వెలుగుతున్న పెట్రోమాక్స్ లైటు కాంతిలో
 వాచీ చూసుకున్నాడు. వాళ్ళు తిరిగిరావడానికి ఆరగంట

వెనే పట్టాచ్యు, తన పనికి ఆరగంట చాలు! నవ్వుకుంటూ
అతను శరీష వున్న ఆరలోకి అడుగులు వేశాడు....

20

వీదో నీడ తనమీద పడేసరికి, పాము పడగ నీడమీద
పడిన చిన్నారి పక్షి కూనలా శరీష ఉలిక్కిపడి, ఆందో
ళనతో తల తిప్పి చూసింది.

పళ్ళన్నీ కనిపించేలా ధారాళంగా నవ్వుతూ అతను
నించున్నాడు. ఆమె కళ్ళు భద్రంకోసం అటూ ఇటూ
చూశాయి. కమల్ చిన్నగా నవ్వాడు.

“నీ అంగరక్షకుడు కనుకుతున్నాడు, డార్లింగ్!”
అన్నాడతను. రాక్షసి సాలీడు కాళ్ళలా ముడుచుకుంటూ
సాగుతూ వున్న అతని చేతివేళ్ళని శరీష భయంలో ఆస
హ్యంలో చూసింది. ఎగతాళినీ, గర్వాన్నీ ఎగజిమ్ము
తున్న కమల్ కళ్ళు ఆమెలో ఆగ్రహాన్ని నింపుతున్నాయి.

“.... డార్లింగ్” కమల్ ప్రారంభించాడు.

“డోంట్ కాల మీ డార్లింగ్ యూ బ్రూట్!”
శరీష పళ్ళు కొరుకుతూ అంది.

“కోపం లో కూడా నువ్వు మగాడి మతి పోగొట్టేలా
వుంటావని నీ ‘రచయిత మొగుడు’ ఎప్పుడేనా చెప్పాడా,
డార్లింగ్?” చిరునవ్వుతో అంటూ అతను ఆమె దగ్గ
రగా జరిగాడు.

“సూరంగా ఫో! అరుస్తాను భద్రం వచ్చి నీ ముక్కు
పచ్చడి చేస్తాడు!” అరిచిందామె. కమల్ నిర్లక్ష్యంగా
నవ్వాడు. అతని చూపుడు వేలు ఛాతీ మీ దున్న
‘ఎంప్రేస్ మీ’ అన్న అక్షరాల్ని చూపించింది.

“ఈ ఛాతీమీద యేముందో చగువుకో డార్లింగ్”
అన్నాడతను రొమ్ము విరుస్తూ, శరీష మొహంజేవురించింది.

“వర్జిసా! కట్టిపడేసిన నన్ను ఎందుకిలా వేధిస్తావ్? క్రిస్ గో!”

కమల్ చెయ్యి ఆమె శరీరాన్ని చూపుతూ గుండ్రంగా తిరిగింది. “వడ్డిచిన విస్తర్ణి వదిలివేళ్ళే చవటాయిని కాను, డార్లింగ్” అంటూ తన టీవర్లు తీసి దూగంగా విసిరాడు.

“నిండు చూలాల్సి. నన్ను అన్యాయం చెయ్యొద్దు” ఆమె కంఠం దీనంగా వూది.

“నీ గర్భం మనకి అదురాగు డార్లింగ్!” కమల్ నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు. రౌడడుగులువేసి ఆమె దగ్గరగా కూచున్నాడు. ఆమె కొంచెం దూరంగా పాకింది. కమల్ ఆమెవేపు ఆకలిగా, తడేకంగా చూశాడు.

“డార్లింగ్ నామాట విను. నేను గర్భస్థావాల ఎక్స్పర్టుని. మత్తుమందు ఇవ్వకుండా నీకు అబార్ట్ చేసేపని నాకు అప్పగించబడింది. నాతో సహకరించు. అబార్ట్ చేయకుండా వదిలేస్తాను. సెకండ్ ఛాన్స్ కోసం బెట కాచుక్కుచున్న భద్రం నీ జోలికిరాకుండా చేస్తాను....”

“నో!” శరీష అరిచింది. “మొరిగే కుక్కలకి నా భర్త బిస్కెట్స్ పారేస్తున్నాడు. నామీద అఘాయిత్యం జరగడానికి వీలేను!”

కమల్ వెటకారంగా నవ్వాడు. “డార్లింగ్, ఇది అడివి రాజ్యం. ఇక్కడ రూల్స్, వాగ్దానాలు నెరవేర్చడాలు వుండవ్! నీతో కబుర్లు చెప్పడానికి రాలేను” అంటూ అతను ఆమె మోకాలిమీద చెయ్యివేశాడు. శరీష మెలిక తిరుగుతూ విగుల్చుకోబోయింది. కమల్ నవ్వాడు. ఆమె కాళ్ళ బంధాలు తొలగించాడు. జాకెట్లు

ఫ్రగున చిరిగింది.

శిరీష మొహంలా నె తురు ఇంకిపోయింది.

అతని శరీరం ఆమె శరీరాన్ని తాకుతూ కొండ చిలువలా కదుల్తోంది. అప్రయత్నంగా ఆమెలోని అణు వణువూ శరీరాన్ని అతన్నుంచీ దూరంగా జరుపు తోంది. కమల్ జుట్టు ఆమె చెంపల్ని తాకుతోంది. కమల్ కుడిచెయ్యి ఆమె భుజంమీంచి దూరంగా ఆమె కాళ్ళవైపు జరిగింది. శిరీష కళ్ళు మూసుకుంది.

ఆమె పిడికిళ్ళు యాంత్రికంగా బిగుసుకున్నాయి. కొరికతో అతని కళ్ళు రెండూ కొనువుల్లా వున్నాయి. శిరీష పిడికిళ్ళు ఇంకా ఇంకా బిగుసుకుంటున్నాయి. పొడుగాటి గోళ్ళు ఆమె అరచేతుల్లో దిగిపోతున్నాయి. అరచేతులు మండుతున్నాయి.

శిరీషలో యేదో మెరుపులా మెరిసింది. తన అభిమాన అంగ రచయిత జేమ్స్ హార్డి థాన్ సృష్టించిన యువతిపాత్ర మిస్ బ్రాండిష్—ఆమెకి తటాలున గుర్తొచ్చింది.

కట్టు విడిపించుకోడానికి ఆమె చేతులు అసంకల్పితంగా గింజుకున్నాయి. కట్టు విడిపోకపోయినా కొద్దిగా వదులయ్యాయి. చేతులు కొద్దిగా ఎడంగా జరిగాయి. రెప్పలు వెకెత్తి ఆమె కమల్ ని చూసింది.

ఆనంద సముద్రాన్ని ఒకేసారి, ఒకే సుక్కలో జుర్రు కోవాలన్న తాపత్రయంలో ఈ లోకంలో లేదు. శిరీష చేతులు ఆమె తల వెనకనుంచీ మెల్లగా వెకిలేచాయి. కమల్ మొహం ఆమె వెదిమలవైపు వాలుతోంది. శిరీష మొహాన్ని కొద్దిగా పక్కకి తిప్పింది.

తన్మయత్వంలో సగం మూసుకున్న కమల్ రెప్ప ల్లోంచి ఆమె గోళ్ళు కత్తులా దిగిపోయాయి. శరీరంలోని

శ క్షింతా వేళ్ళ కొనల్లోకి కేంద్రీకరిస్తూ ఆమె తన గోళ్ళని లోపలికంటా గుచ్చేసింది. తన కళ్ళకి ఏం జరుగుతుందో కమల్ తెలుసుకు నేలాగానే ఆమె గోళ్ళు కొక్కేల్లా అతని కనుగుడ్డని తగులుకున్నాయి.

కమల్ బడితే చెబ్బతిన్న పందిలా కీచుగా అరిచాడు. అతని చేతులు క్షణంలో శరీవ చేతుల్ని బలంగా పట్టుకుని దూరంగా తోయసాగేయి.

కొక్కేల్లా వున్న గోళ్ళు కమల్ కళ్ళని వెకలిస్తున్నాయి. కమల్ భయంకరంగా ఆరవసాగేడు. ఆ అరుపులు ఆమె చెవులకి వినపడ్డంలేదు. కనికి మారు రూపాలుగా మారిన శరీవ గోళ్ళు సర్దాక్షిణ్యంగా అతని కళ్ళని దొల్చుకుపోతున్నాయి.

శరీవ వేళ్ళనీ, అరచేతుల్ని రక్తం తడుపుతోంది. కమల్ కీచుగా, భయానకంగా అరిచాడు. రక్తనిక్తంగా శరీవ గోళ్ళు ఇవతిలికి వచ్చాయి.

కమల్ పాలుసు విరిగిన పాములా విలవిల్లాడుతున్నాడు. రెండు కాళ్ళనీ పైకి ముడుస్తూ శరీవ అతని పొట్టలో బలంగా తన్నింది. నిస్సహాయంగా వున్న కమల్ బంతిలా కిందికి దొర్లి ళోయాడు.

శరీవ ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. కుప్పకూలిపోయిన కమల్ అరుస్తూ, మూలుగుతూ యమయాతన పడుతున్నాడు. రెండు కళ్ళనీ కప్పిన అతని వేళ్ళ సందుల గుండా రక్తం కారుతోంది.

శరీవ తటాలున లేచింది. ఎన్నో యుగాల తరవాత తన కాళ్ళమీద నిలడట్టుందామెకి. తూలిపడబోతూ నిలదొక్కుకుంది. భయం భయంగా ద్వారం వేపు చూసింది. భద్రం రానందుకు ఆశ్చర్యపోతూ ఆలోచిస్తూ

నుహంతటినీ కలయకాసింది. వెట్రోమాక్స్ లెటు ఆమె దృష్టిని ఆకరించింది.

గబగబా నడిచి లెటుని సమీపించింది, తన రెండు మణికట్ల మధ్యా వున్న ప్లాస్టిక్ తాడుని లెటు కావకి ఆనించి వెట్టింది. వడికి తాడు కాలతూ మాడుతోంది. క్షణంలో ఆమె రెండు చేతులూ మారమారంగా జరిగాయి. వణుకుతున్న వేళ్ళతో చేతుల్ని చుట్టి వేళ్ళాడుతున్న తాడు ముక్కల్ని తీసేసింది.

కిందికి వేళ్ళాడుతున్న పైటని చిరిగిపోయిన జాకెట్ మీదుగా కప్పి, కొంగుని నడుము లో దోపుకుంది. ప్రేమగా తన కడుపుని నిమిరింది.

ఏడుపులా ధ్వనిస్తున్న కమల్ కంఠం ఆమెని హెచ్చరించింది. శరీష అప్రయత్నంగా స్టావేపు నడిచింది. స్టావే పక్కనే వున్న అగ్నిపెట్టెనీ, కిలోసిన్ డబ్బాను అందుకుంది. నేల మీద గొంతుక్కుచుని కోదనం చేస్తూన్న కమల్ ని సమీపించింది. మహిషాసురుణ్ణి చూస్తున్న భద్రకాళిలా కమల్ని సెగలుకక్కే కళ్ళతో శాద్రంగా చూసింది.

“భద్రం ఎక్కడున్నాడు?” కమల్ ని ప్రశ్నించి దామె.

కమల్ ఆమెవైపు తలెత్తి కళ్ళు తెరిచే ప్రయత్నం చేశాడు. “యూ బిచ్!.... రాక్షసీ! నా కళ్ళు పీకేశావ్! నా కేమీ కనపడ్డంలేదు! అమ్మా....” కమల్ రొప్పు తున్నాడు.

అతని కళ్ళున్నచోట రెండు రక్తపు గుంటలున్నాయి. అతని వేళ్ళిప్పుడు వ్యాయామం చేయడంలేదు.

“నా కళ్ళు! నా కళ్ళు! అమ్మా.... అబ్బా....”

కమల్ బాబ్బలెట్టసాగేడు.

శరీవ క్రికోసిన్ డబ్బాని వెకత్తి, కమల్ని క్రికోసిన్ తో ఆభిషేకం చేస్తూ దిమ్మరించింది. క్రికోసిన్ వాసన వాసన గుహంతా వ్యాపించింది.

కమల్ గాభరాగా అరిచాడు. శరీవ ఆగ్నిపుల్ల గీచింది....

“క్రికోసిన్!.. మెగాడ్!.... ఏమిటి చేస్తున్నావ్...?”

కమల్ గాభరాతో పాలికేకలు పెట్టాడు.

క్రికోసిన్ ఆతని కళ్ళలో జొరబడింది. ఆతని మొహమ్మీద శరీవ గోళ్ళు గీచిన కాలువలు దారుణంగా మండుతున్నాయి. చూడలేని కళ్ళని, రెండు నెతురు మడుగుల్ని ఆతను శరీవవెపు ఎత్తాడు. “ఎందుకు?”

“నీమీద డబ్బాడు క్రికోసిన్ పోశాను. అడిగే ప్రశ్నలకు చకచకా సమాధానాలు చెప్పు. భద్రం యెక్కడున్నాడు?” శరీవ కంఠంలో వణుకులేదు.

“నువ్వు.. నువ్వు.... నన్ను మోసం చేశావ్....”

కమల్ బలహీనంగా వదురు ప్రారంభించాడు.

“నా చేతిలో ఆగ్నిపుల్ల వెలుగుతోంది. నీను మూడు అంకెలు పలికేలోగా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పాలి. లేకపోతే కాలుతున్న ఆగ్నిపుల్ల నీ జుట్టును మట్టిస్తుంది!” శరీవ కంఠం గంభీరంగా ధ్వనించింది. “ఒకటి.... రెండు....”

“నో! చెప్తాను. భద్రం.... రాళ్ళ చాటుని నిద్రపోతున్నాడు.... ఆతనికి మత్తు ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాను....”

అక్రోశించాడు. “శరీవ.... నా కళ్ళు.... నా కేమీ కనిపించడంలేదు.... అమ్మా.... ప్లీస్ నన్ను క్షమించు... కిస్సీ నాచేత అంతా చేయించింది.... నా కళ్ళు.... తడిగడ్డతో”

“వటవ్!” శరీవ గర్జించింది. “నీ రెండీ, మందూ

ఎక్కడున్నాయి?”

కమల్ క్షణకాలం తటపటాయించాడు. శరీష ముందుకి వంగి, ఆతని చెవిపక్కనే మరో ఆగ్నిపుల్ల గీచింది. పక్కలో బాంబు పడలు కమల్ ఆదిరిపడాడు.

“నోనోనో ప్లీస్ ఆగ్నిపుల్ల కదు! నా జేబులో వున్నాయి....” నిస్సహాయంగా కోదించాడు.

“తీసి, నీచేతిలో మారంగా పెట్టు....క్యూ!” శరీష ఆజ్ఞాపించింది.

కమల్ చెయ్యి నిరంజనీ ఇంజెక్షన్ వయల్ని కింద పెట్టింది. శరీష వాటిని అందుకుంది.

“శరీష అది నీకు ఎందుకు?” కమల్ కంఠం వణుకుతోంది.

బాటిల్లోని ద్రవాన్ని నిరంజనీకి ఎక్కించి శరీష ఆతన్ని ఎగతాళిగా చూసింది “కర్నూపోయిన నొప్పి తెలికుండా నీకు ఇంజక్షన్ ఇస్తాను డార్లింగ్!” అందామె వెటకారంగా నవ్వుతూ.

“నో! ప్లీస్ వొద్దు వొద్దు నీకు తెలిను....” కమల్ కంఠంగా బొబ్బలెట్టాడు.

“నాకు తెలుసు డార్లింగ్ భయపడొద్దు!” శరీష ముందుకు వంగుతూ అంది. “డార్లింగ్ డాక్టర్! పిచ్చి వేషాలు వేయకు. ఆగ్ని పెట్టెని నోటిలో పెట్టుకుంటాను. ఎడంజెత్తో పుల్ల గీస్తాను. కుడిచేత్తో నీ జబ్బులో ఇంజక్షన్ ఇస్తాను! కదిలే తలకి కొరివిపెడతాను!” అందామె కటువుగా.

“ప్లీస్ టెస్టుడోస్ ఎక్కవొద్దు ...” కమల్ ప్రాధేయపడాడు.

“డోంట్ వర్రీ డార్లింగ్ డోంట్ మూవ్ డార్లింగ్!” అంది శరీష.

“ఎగ్జి ఫుల్ గీయకు కదలను ప్లీస్ టెస్టు డోన్”

శరీష చెయ్యి ముందుకి మాసుకెళ్ళింది. నీడిల్ కమల్ జబ్బులో లాతుగా, కసిగా దిగింది. అసంకల్పితంగా కమల్ కెళ్ళుచున్నాడు. మందు సలుపురూపంలో అతని చేతిలోకి జొరబడింది. కమల్ యేడునూ మూలుగు తున్నాడు. సిగెంజిని ఇవతలికి లాగి, శరీష అతన్ని పరీక్షగా చూసింది.

మందు ఎంత సేపట్లో అతన్ని తన స్వాధీనంలోకి తీసుకుంటుందో ఆమెకి తెలీగు....

అరకాలుని కమల్ మొహంమీద ఆన్చి శరీష బలంగా తోసింది. కమల్ ఆరునూ వెనక్కిపడ్డాడు. అతని యేడుపు సన్నటి మూలుగుగా మారుతోంది.

శరీష అరుగు దగ్గరగా నడిచింది. సిగెంజీని, బాటర్నీ బాగ్ర్ తగా అరుగుమీద పెట్టి ఆలోచిస్తూ వెనదిరిగింది. కమల్ ఆచేతివంగా పడున్నాడు. శరీష అతని తలవేపు నడిచింది. వొంగి అతని పొడుగాటి జుట్టుని రెండు చేతుల్లో పట్టుకుని లాగింది. వెనక్కి తూటసాబోతూ, నిలదొక్కుకుని తన చేతుల్లోకి వూడివచ్చిన ఎగ్గునీ, కమల్ తలనీ ఆశ్చర్యంగా చూసింది....

తనకి కనిపించిన రూపాలు నేగసుల అసలు రూపాలు కావన్నమాట!

ఎగ్గుని కమల్ మొహంమీద పడేసి, అతని క్రాపు పట్టుకుని శరీష అతన్ని శేన్యాస్ గట్టవేపు లాక్కెళ్ళింది. ఊణంలో శేన్యాస్ తో కమల్ శరీరాన్ని పూర్తిగా

కప్పేసి, అతని మెడికల్ కెట్ వైపు నడిచింది.

కెటిలో ఇంకా రెండు ఇంజెక్షన్ వయల్స్ వున్నాయి. ఆలోచనూ ఆ రెండింటినీ ఆమె రొంటిన దోపుకుంది. అరుగుమీదున్న సిగెంజినీ, బాటిల్ను చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

సాలోచనగా సీసాలోని ద్రవాన్ని సిగెంజిలోకి లాగ సాగింది....

21

కాండిన్య కిందికి వొంగి, నూట్ కేసుల్ని కిడ్నాపర్ చెప్పినట్టుగా పదకొండో ఊడకి ఆన్పాడు. లేచి నిలబడ్డాడు. వెత్తిమీంచి యేవో పర్వతాన్ని దించేసినట్టుని పించిందతనికి.

నూట్ కేసులు తీసుకళ్ళడానికి వచ్చిన వ్యక్తి యే ఊడ చాటున దాక్కున్నాడు? తనకి కనిపించకుండా యేవో కళ్ళు తన ప్రతి కదలికనూ కనిపెడుతున్నాయన్న ఆలోచన రాగానే అతని వొళ్ళు జలదరించింది.

ఎవరో తరుముతున్నట్టు కాండిన్య కాదువైపు నడిచి, డోర్ని తెరిచాడు. లోపల దూరి స్ట్రీటింగ్ వెనక కూల బడ్డాడు. అప్రయత్నంగా రెండు చేతుల్లో తన మొహం తుడుచుకున్నాడు. చెమటతో అతని అరచేతులు పూర్తిగా తడిసిపోయాయి. శేబులోంచి గుమాలు లాగి మొహానికి, మెడకూ పట్టిన చెమటని తుడుచుకున్నాడు.

సిగరెట్ కాల్యాలనిపించిందతనికి. బ్లాక్ మెయిలర్ నూచన అతనికి గుర్తు వచ్చింది. అతను తనని సిగరెట్ ఎందుకు కాల్యమన్నాడు? అగ్గిపుల్ల వెలుగు అతనికి యేదేనా సిగ్నల్ ఇస్తుందా? కాండిన్య సిగరెట్ వెలిగించి పుల్లని కిందపడేశాడు.

ఊపిరి తీతులో జొరబడిన పొగ అతన్ని ఉక్కిరి

దిక్కిరి చేసింది. దగ్గుతూ పొగని బెటికి కక్కి, కార్ని సారుచేశాడు. కార్ని ముందుకి పోనిచ్చి, వెనక్కి బల తిప్పాడు. కారు కంకశ్రోద్ధమ్మట వేగంగా వెళ్ళ సాగింది.

కాండిస్యలో ఎన్నో ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి. ఎవరో కాస్ట్యేట్లో నూట్ కేసులు తీసుకుంటారు. ఆ వ్యక్తిని వెంబడిస్తే తను శిరీషను చేరుకోగలడా? హెచ్చరికను నిర్లక్ష్యం చేసిన తనని వాళ్ళు వదులారా? శిరీష గతి యెమిటవుతుంది?

ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ ఎక్కడున్నాడు? మెయిన్ రోడ్డులో అయిదు కిలోమీటర్లు వెళ్ళి తనని ఆగిపామ్మ న్నాడు? అలా చేస్తే ప్రమాదంకాదా?

తల విడిలిస్తూ కాండిస్య కార్ని మెయిన్ రోడ్డుమీద ఎడమకి తిప్పాడు. క్షణాలు గడుస్తున్నాయి. అంటు కున్న సిగరెట్ ఆరిపోయింది. దాన్ని బెటికి గిరా లేసి, స్టీరింగ్ మీద మోచేతుల్ని ఆన్చి అతను మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

కారు మలుపు తిరిగింది. అప్రయత్నంగా కాండిస్య ప్రేక్ నొక్కాడు. ఎదురుగా, రోడ్డుకి అడ్డంగా వాన్ ఆగివుంది. కారు ఆగింది. కాండిస్య కళ్ళు చిటిక్తూ చూశాడు. వాన్ లోంచి యెవరూ దిగలేదు.

క్షణంలో వాన్ వెనక భాగంనుంచీ తన కారువేపు అడుగులేస్తున్న ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ ఆకారం అతనికి కనిపించింది. తను ఇంకా రెండుకిలోమీటర్లూ దా దాట లేదు... కాండిస్య ఆలోచిస్తున్నాడు.

“కిందికి దిగండి” కారు దగ్గర వచ్చి ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అన్నాడు.

“ఇన్ స్పెక్టర్ నూ డైరెక్టోరియాల్స్ వల్ల వల్లమని”

కాండిస్యలోని భయం మాట్లాడింది.

“ప్లీస్ గట్ డౌన్!” కాండిస్య డోర్ తెరిచి దిగాడు.

“రఘురామ్, కార్ని లోలుకుంటూ రోడ్లమ్మట వల్లివా. ఆ తరవాత నేను చెప్పినట్లు చెయ్!” ఇన్ స్పెక్టర్ తన వెనక నిలబడి ఆసిస్టెంట్ ని అజాపించాడు.

తనలాగే తెల్లటి దుస్తుల్ని ధరించిన రఘురామ్ని కాండిస్య ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. రఘురామ్ కుణంలో కార్ని ముందుకుపోనిచ్చి, వాన్ ని తప్పుకుంటూ వల్లి, రోడ్లమ్మట దూసుకెళ్లాడు. కాండిస్య చీకట్లో ఇన్ స్పెక్టర్ వెళ్ళు తిరిగాడు.

“ఇప్పుడు మీరు తన ఆజ్ఞను ఖచ్చితంగా పాటిస్తున్నారని ఆతను అనుకుంటాడు!” ఇన్ స్పెక్టర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఇన్ స్పెక్టర్ ...” కాండిస్య యేదో అడగబోయాడు.

“వాన్ లో కూచుందాం. జరిగింది చెప్పండి. జరగాల్సింది నేను చెప్తాను” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ వాన్ వెళ్ళు అడుగులేస్తూ.

22

వాన్ నీలుమీదున్న నూట్ కేసులోని నోట్లట్లల్ని పెన్ టార్చి కాంతిలో పరమేశ్వర్ సంతృప్తితో చూశాడు. సీరింగ్ ముందు కూచున్న భూషణ్ కంఠం నోట్లని చూడగానే ఉత్సాహంతో అర్థంకాని చప్పుళ్ళు చేసింది.

“భూషణ్, ఆతను అంతా చెప్పినట్టే చేశాడా?”

పరమేశ్వర్ నూట్ కేసులు మూసూ చెప్పాడు.

“అక్షరాలా.... కారు కాస్పెక్టో మెయిన్ రోడ్లమ్మట

దూసుకెళ్ళింది. ఇప్పటికి అతను దూరంగా వెళ్ళిపోయింటాడు....” భూషణ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

పర మేశ్వర్ సగర్వంగా నవ్వాడు. “వంట పూర్తయింది. వడ్డించుకుతిందాం! త్వరగా పద!” అన్నాడు వుషారుగా. అతని చెయ్యి ప్రేమగా నూట్ కేసుల్ని నిమరుతోంది.

వాన్ స్టారయింది. చీకట్లో, కొండదారివేపు మెల్లిగా సాగింది.

కోడుకి ఆడగా ఆగిన వాన్ ని ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీ రావ్ స్వారుచేసి, కుడివేపుకు తిప్పి, కోడు వారగా ఆపాడు. రేడియం డయల్ వాచీ చూసుకుని పక్కనే కూచున్న కాండిన్యవైపు తల తిప్పాడు.

“ఇన్ స్పెక్టర్ గారూ, ఇప్పుడు ఏం చేద్దాం?” తన లోంచీ తన్నుకొస్తున్న ఎక్కో ప్రశ్నల్లో మొదటిదాన్ని కాండిన్య ఉచ్చరించాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ మళ్ళీ టైమ్ చూసుకున్నాడు. “పెకంతో వాళ్ళు తమ సారానికి వెళ్ళావుంటారు. అక్కణ్ణుంచి పిట్టలన్నీ ఎగిపోతాయి....”

“శరీవ....” కాండిన్య సందేహిస్తూ అన్నాడు.

“ఆ మెని మళ్ళీ తమతో తీసుకెళ్ళారని నేను అనుకోడం లేదు. బ్లాక్ మెయిలర్ మెడకి ఆ మె గురిబండ అవుతుంది. అతను ఆ మెని ...”

“పూర్తిగా అతను చెప్పినట్టు నడుచుకోడం శరీవకి క్షేమం అని నేను అనుకుంటున్నా....” కాండిన్య వణికి కంతంతో అన్నాడు. పృథ్వీరావ్ వాన్ ని స్వారుచేశాడు.

“మిస్టర్ కాండిన్యా, మీ పరిస్థితిని, మీ భయాన్ని

నేను ఊహించగలను, ఆమె నోరు కాశ్చతంగా నొక్క బడేలోగా మనం ఆమెని రక్షించుకోవాలి, వాన్ లో నూట్ కేసులు పట్టుకక్కారు....”

“మీ కెలా తెలుసు?”

“నాకు అందిన వర్ లెస్ మెసేజ్ ఆధారంగా వాళ్ళు వెళ్ళిన గోడ్డు కూడా నాకు తెలుసు, ఆ గోడ్డుని అడ్డకాచి, వాళ్ళని బంధించగచ్చు, కానీ మనకి కావాల్సింది వాళ్ళు కాదు: మీ భార్య! ఆమెని రక్షించాక, వాళ్ళ గురించి ఆలోచిద్దాం....”

23

వార్లెస్ లేని వాన్ మలుపు తిరిగింది. “బాస్” రాజు పిలిచాడు, అతని కళ్ళు గతుకుల గోడ్డుమీదే వున్నాయి.

“యస్, రాజు ...” పక్కనే శాంతిమయంగా కూచున్న పరమేశ్వర్ పలికాడు.

“ఆమెని వొంటేసి ... అతనికి ఆమె వున్న జాగా తెలియజేసి ... మాయపిచోదాం.... ఆమెని కూడా తీసుకొండం....”

పరమేశ్వర్ చిన్నగా నవ్వాడు. “ఆమె గురించి మరచిపో, మన గురించి ఆలోచించు!”

“బాస్”

“ఆమెని మానతో తీసుకొళ్ళినా, ఇలాగే ఇక్కడో, మరెక్కడో పదిలేసినా మనకి ప్రమాదమే! అంచేత మన ప్లాన్ కి కొత్త గూపం ఇచ్చాను. ఎందుకేనా మంచిదని మైదల్లో మీకు చెప్పలేను....”

“నాకు ఆరంభం కావడంలేదు....” రాజు మౌనంగా అన్నాడు.

“నువ్వు జీవించాలంటే నీ శత్రువు మరణించాలి, రాజా!”

రాజు అదిరిపడ్డాడు. “వాన్ ఆమెని చంపడం అనవసరం మనం అడిగింది మనకిచ్చారు”

పర మేశ్వర్ కళ్ళు నిశితంగా, నూటిగా చూశాయి. “పాట్ల నిండాలంటే పాట్లేల్ని చంపాలి! ఆమెని దారుణంగా చంపే అవసరంలేదు. అంగుళి కమల్ ని మనతో చేర్చుకున్నా. అతని దగ్గర ఇంకా మూడు ఫోర్టిఫైడ్ వయల్స్ వున్నాయి. ఆ మూడింటినీ ఆమెకి ఇంజెక్ట్ చేయిస్తే చాలు! ఏం జరిగిందో తెలీకుండా ఆమె ఇక మెలకువ లేని నిద్రలోకి జారుకుంటుంది! కమాన్, వాన్ ని పోనీ!”

రాజు మాట్లాడకుండా వాన్ ని పోనిచ్చాడు. పది పాను నిమిషాల తర్వాత పర్వతపాదం దగ్గర వాన్ ఆగింది. పర మేశ్వర్ స్వీచ్చి నొక్కాడు. వాన్ లోని టాప్ లెవల్ వెలిగింది. రాజు అతనివైపు తిరిగాడు. పర మేశ్వర్ నెయ్యి పాంటు జేబులోకి వెళ్ళి ఇతరలకి వచ్చింది. అతని చేతిలో నల్లగా మెరుస్తున్న రివోల్వర్ ని చూసి, రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“రాజా! ఈ రివోల్వర్ తీసుకో. గుహకి వెళ్ళు. ఆమెని హతమార్చే కార్యం కమల్ కి అప్పగించు. కమల్ కి ఆమె అందమీద వ్యామోహం, ఆకలి వున్నాయి. అతను నీ మాట వినకపోవచ్చు. రివోల్వర్ ని అతని డొక్కలోకి ఆనించు. కమల్ కిక్కరువనకుండా చెప్పింది చేస్తాడు. ఆమెను వదిలేసి, మన సరంజామాతో ముగ్గురు తిరిగింది. నీ నిక్కడే వుంటా. ఆలస్యం కాకుండా ఆమె శరీరాన్ని రాబందులూ, తోడేళ్ళూ

మాయం చేసివేస్తాయి!” అంటూ పరమేశ్వర్ రివాల్యర్ ని రాజు ముందుకు చాచాడు.

రాజు రివాల్యర్ అందుకోలేదు. మెల్లిగా తలెత్తి పరమేశ్వర్ ని చూశాడు. అతని మొహం చెమటతో తడిసిపోయి వుంది. “బాస్ ఆమె నిండు చూలాలు మనందరం దాదాపుగా రూపాలు మార్చుకొన్నాం. మన ఆసులు రూపాలు ఆమెకి తెలివు....”

“నీ నడక, నీ కంఠం. నువ్వు చేతులు ఆడించే విధానం నిన్ను పటిస్తాయి. రాజూ! కమాన్! నేను చెప్పిపట్టు చెయ్య. త్వరగా వెళ్ళిపోవాలి!” పరమేశ్వర్ తొందరపెట్టాడు.

రాజు భయపడుతూ చూశాడు. “నా కందుకో భయంగా వుంది బాక్ మెయిల్ ఒక రకం. హత్య చాలా ప్రమాదం ”

పరమేశ్వర్ మొహంమీద చిరునవ్వు ప్రకృష్టమైంది. ముందుకి వంగి స్వీచ్చి నొక్కి లైట్ ని ఆర్పేశాడు. రెండు నూట్ కేసుల్ని తీసుకొని కిందికి దిగాడు. వాన్ పక్కనే పర్వమేశ్వర్ కాసేపు నిలబడిపోయాడు.

“రాజూ నీకు అనుభవం తిక్కవ. అందుకే భయపడుతున్నావ్! ఆల్ రైట్ ఆ పని నేను చేసివస్తాను. నువ్వు నూట్ కేసులు చూసుకుంటూ ఇక్కడే వుండు” అన్నాడు

రాజు తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. “అలాగే బాస్!” అన్నాడు కొంచెం హుషారుగా.

“ఓకే వాన్ లో యెక్క. లైటు వేయొను” అంటూ పరమేశ్వర్ నూట్ కేసుల్ని రెండు చేతుల్లో పట్టుకుని వాన్ మధ్యకి నడిచాడు. వాన్ లోంచి రాజు

తోంగిమాళాడు. కిందికి వొంగి నుంచున్న పరమేశ్వర్
వెకి లేచాడు.

“రాజా, నూట్ కేసులు అందుకో” అంటూ పర
మేశ్వర్ రెండు చేతుల్ని వైకల్తాడు. వాన్ కిటికీలోంచి
రాజు చేతులు చాచాడు.

“ఇటుపక్కన ఒక చెయ్యి రానీ. రెండూ ఒక
విండోలో పట్టవు!” అన్నాడు పరమేశ్వర్.

కుడిచేతిని లోపలికి తీసుకుని, విండో రాడ్ కి అటు
వైపునుంచీ కిందికి జాపాడు రాజు. మరుక్షణం అతని
రెండు చేతులకీ, మణికట్ల దగ్గర జేడీలు క్లిక్కు
మన్నాయి. రెండు చేతులకీ ఆతుక్కున్న రింగుల్ని కలుపు
తోన్న గొలుసుమధ్యలో రెండు నూట్ కేసులూ వల్లాడు
తున్నాయి.

రాజు బిత్తరపోయాడు. క్షణకాలం అతనికి యేం జరి
గిందో ఆరంభాలేను. చేతుల్ని లాగాడు. బరువుగా
నూట్ కేసులు అతని చేతుల్ని కిందికి లాగుతున్నాయి.
జరిగిందేమిటో అతనికి ఆరమేంది. తనని నూట్ కేసులో
సహా పరమేశ్వర్ వాన్ కి బంధించాడు! తను ప్రయత్నిం
చినా పారిపోలేడు!

“బాన్!....” రాజు, ఆశ్చర్యంతో ఆసుర్దాగా
అన్నాడు.

పరమేశ్వర్ నవ్వాడు. “నో అఫెన్స్ రాజా!
అపారం చేసుకోకదు. వెకి వెళ్ళి పని ముగించి నేను
తిరిగివచ్చేలోగా నువ్వు నురాశతో డబ్బుతో మాయం
అయిపోకచ్చు! అది నా కివ్వలేను....”

“బాన్!” రాజు కంఠం వణికింది.

“సారీ రాజా! వెళ్ళి తిరిగివచ్చేదాకా నువ్వు

వుంటావో, వుదాయించి వుంటావో అని తన్నుకుచావడం, నిన్ను శంకిస్తూ ఆలోచించడం నాకు ఇష్టంలేదు! అందుకే నిన్నూ, డబ్బునీ ఇలా బంధించాను.... నువ్వు పైకి వెళ్ళి, పని చేసుకుకున్నానంటే నేను నీలాగే బంధించబడడానికి సిద్ధంగా వున్నాను! నీ చేతుల్లో నా చేతులకి బేడీలు వేయొచ్చు! తీసివేయమంటావా?" పరమేశ్వర్ నవ్వుతూ అడిగాడు.

రాజు తేలిగ్గా నవ్వాడు "బాన్.... నిజంగా భయపడిపోయాను. మీలా ముక్కుకి నూటిగా, నిజాయితీగా నేను ఆలోచించలేను! వెళ్ళిరండి!"

పరమేశ్వర్ నవ్వుతూ వెనుతిరిగి కాలిబాటమ్మట పొదల మధ్య జోరుగా అడుగులు వేయసాగేడు.

24

డబ్బు తీసుకోడానికి వెళ్ళిన ముళా నాయకుడూ, అతని కడిభుజం ఎప్పుడొస్తాలో తనకి తెలీదు. కమల్ వ్యక్తంచేసిన తొందగా, అతని ప్రవర్తనా వాళ్ళు త్వరలో రావచ్చని తెలియజేస్తున్నాయి.

తను ఇంకా యిద్దర్ని ఎదుక్కొనాల్సి వుంది భద్రం ఇంకా ఎంతసేపు మైకంలో వుంటాడు? అతను లేచినసే తను ముగ్గుర్ని ఎదిరించాలి. తన కాళ్ళకి వుందా? శరీర ఆలోచనూ కూచుంది.

ఏం చేయాలో ఆలోచిస్తూ ఆమె గుహ మధ్యలో రాయిలా కాసేపు నిలబడిపోయింది. తన చేతిలో వున్న ఆయుధం వొక్కటే మత్తుమందూ, సిరెంటీ!

X బ X బా కవల్ మెడికల్ కిట్ ని సమీపించి, తెరిచింది. డోజో ఫామ్, కాటన్, రెండు కత్తులూ, ఫోర్ నెట్స్, సిజర్స్ వున్నాయందులో, కిట్ నీ, అయగుమీధ

పెట్టిన సి కెంజీనీ బాటిర్ను చేత్తో గట్టిగా పట్టుకుంది. పెట్రోమాక్స్ లైటు దగ్గరగా నడిచి, గాస్ ని కొద్దిగా రిలీజ్ చేసింది. వెసుతిరిగి, గబ గబా గుహద్వారాన్ని సమీపించింది.

పెట్రోమాక్స్ లైటు బాగా డిమ్ అయ్యింది. మసక చీకటి చుట్టూ వ్యాపించింది,

క రెస్ ని తొలగించి ఆమె ఇవతలికి అడుగువేసింది. చలిగాలి వీస్తోంది. చీట్లో, రాళ్ళూ, పొదల ఆకారాలూ చెట్లూ ఆమెకి ఇప్పుడు కనిపిస్తున్నాయి. తన కళ్ళు చీకటికి అలవాటు పడ్డాయి. ఎత్తుగా వున్న ప్రదేశంలో తను వున్నట్టు ఆమె గ్రహించింది. కొండగుహ.... ద్వారం పక్కనే వున్న రాలిమీద శిరీష కూచుంది. జాగ్రత్తగా గమనించి వాళ్ళు ఎటువేపు నుంచి వస్తారో తను కనిపెట్టాలి. తరువాత ఆ దారమ్మట జారుకోవాలి.

ఆమెకి భర్త గుర్తు వస్తున్నాడు. తను అందించిన రహస్య సంకేతాన్ని అతను అర్థం చేసుకున్నాడా? ఎన్నో చిత్రాలకి ఎన్నో సంభాషణలు రాసిన కాండిస్య యురరాణి చిత్రంలోని డెలాగ్ ని మరచిపోయాడా? ఒకవేళ అర్థం చేసుకుని వుంటే తనని రక్షించడానికి అతను యే విధంగా ప్రయత్నిస్తాడు?

ఎవరు ప్రయత్నించినా ప్రయత్నించకపోయినా తను ప్రయత్నించి తీరాలి....

25

ఇరుకుగా వున్న ఊటలో వాస్ ఆగింది. కాసేపాగి, డోర్ తెరుచుకుని అతను కిందికి దిగాడు. కాండిస్యని దిగమన్నాడు. కాండిస్య ఆదరాబాదరా దిగాడు. "వచ్చే కామా?" అతను ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు.

“తెలీదు, ముందు వాన్ వెళ్తున్న శబ్దం రాకడంలేదు, అంటే వాన్ ఎక్కడో ఆగింది. అంటే మనం వాళ్ళని సమీపిస్తున్నాం. మన వాన్ శబ్దాన్ని వాళ్ళు విన్నారు. అంచేత ఇక్కణ్ణుంచి కళ్ళు ఉపయోగించుదాం” పృథ్వీరావ్ తిగ్గు స్వరంలో చెప్పాడు. దారిపాడుగునా అయిదారుసారు ఇన్ స్పెక్టర్ వాన్ ని ఆపి, ఇంజన్ని ఎందుకు ఆఫ్ చేస్తూ వచ్చాడో కాండిన్యకి అర్థమైంది. ఇన్ స్పెక్టర్ సన్నగా విజిల్ వేశాడు.

వాన్ తలుపు తెరుచుకుంది. ఆరుమంది పోలీసులు నిశ్శబ్దంగా కిందికి ఉరికారు. కాండిన్య వాళ్ళని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. చీకట్లో ఇన్ స్పెక్టర్ వెళ్ళు తిరిగి ఏదో అడగబోయాడు.

“వాళ్ళు స్టీట్ల వెనుక నక్కి దాక్కున్నారు....” ఇన్ స్పెక్టర్ చిన్నగా నవ్వుతూ “లెటన్ గో!” అంటూ కదిలాడు.

అందరూ చీకట్లో ఏడల్లా అతన్ని వెంబడించారు. కాసేపట్లో వాళ్ళు రాజాని చుట్టూచుట్టారు.

ఏదో చప్పుడు.... రాజా కళ్ళు తెరిచాడు. పరమేశ్వర్ ఇంకా రాలేదు. ఏ జంతువో, పక్షి పాదల్లో దూరి వుంటుంది. రాజా మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఏదో వెలుతురు తన ముహూర్తిని కమ్మినట్టనిపించి అతను తటాలున కళ్ళు తెరిచాడు. నేరుగా, నూటిగా తన కళ్ళలోకి వెలుతుర్ని చిమ్ముతోన్న టార్పిని గాబరాగా చూశాడు. అతని పెదవులు కదిలాయి. కాంతిని భరించలేక కళ్ళు మూతలుపడ్డాయి.

మరుక్షణం అతని మెడకి చల్లగా యేదో తాకింది. వెలుతురు మాయమైంది.

“కడలకు! అరవకు!” అందో కంఠం తగ్గుస్వరంలో. ఆ కంఠం బాసేది కాదు. రాజు ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు. ఎదురుగా వాన్ కిటికీలోంచి రెండు మూడు ఆకారాలు కనిపించాయతనికి.

“ఎవరు? బాస్” అన్నాడతను మెల్లిగా అనుమానంగా.

“పోలీస్. నీ బాస్ యెక్కడ?” తగ్గుస్వరంలో ఆ కంఠం గంభీరంగా ధ్వనించింది.

రాజు నమ్మలేకుండా వున్నాడు. కలా నిజమా?

“జోంట్ మూవ్!” ఆ కంఠం కోదైత్రాచులా బుసు కొట్టింది.

ఎవరో వాన్ తలుపు తీశారు. ఎవరో లోపలికి ఎక్కుతున్నారు. రాజు కళ్ళ కొసల్లోంచి చూశాడు. అతని గుండె గంగజాతరలో డప్పులా మ్రోగుతోంది. ఎవరో అతని దగ్గరగా వంగారు. టార్పి క్షణకాలం వెలిగింది. వెలుతురు రాజు ఎదురుగా వున్న వ్యక్తిమీద పడింది. యూనిఫామ్లో వున్న పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ని రాజు అందోళనతో చూశాడు.

“నీ పేరు?” ఇన్ స్పెక్టర్ కంఠం ప్రశ్నించింది.

“రా రాజు”

“త్వరగా చెప్పు. నీ బాస్ ఎక్కడున్నాడు? అతనితో యెందరున్నారు? కిరీష యెలా వుంది?” ఇన్ స్పెక్టర్ కంఠంలో కాతిన్యత లోహాంమీద సుత్తి చెబ్బలా ధ్వనించింది.

రాజు తల తిరుగుతోంది. అతను తటపటాయించాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ చేతి వెనుక భాగం వెడల్పాటి అట్లకాడలా అతని మొహాంమీద పడింది. ఫట్ మన్న చప్పుడు వాన్ లో

ధ్వనించింది. ముక్కుల్లోంచి యేదో ద్రవం కారుతోంది.
ర కం!

“జేబుల్లోంచి బాకు తీసున్నా. బాకు ఇవతలికి వచ్చే
లోగా అంతా కక్కాయి! లేకపోతే రెండు చెవుల్ని
వాయిదాలమీద కోమూపోతాను!” ఇన్ స్పెక్టర్ కంఠం
కర్కశంగా వాగానం చేసింది.

“నో....” రాజు మూలిగాడు. ర కం అతని నోట్లోకి
జారింది. అతని చెవిమీద చల్లగా తగిలింది.

“చెప్పాను!” రాజు టార్పర్ కి అలవాటుపడని
రాజు కంగారుగా అరిచాడు.

రాజు నాలుకతో పెదాల్ని తడుపుకుని ప్రారం
భించాడు.

26

అలోచనలో మునిగిపోయిన శరీర వొక్కసారిగా
ఉలిక్కిపడింది. ఏదో చప్పుడు. రాళ్ళమీద కోళ్ళు
చప్పుడు చేశాయి. ఏదో రెమ్మలు కదిలాయి. శబ్దం
వచ్చినవయిపు ఆమె కళ్ళు చించుకుంటూ చూసింది.
రెండు రాళ్ళ మధ్య యేదో నీడ కదుల్తోంది! ఎవరో
వస్తున్నారు,

శరీర గభాలన్న రాయిమీంచి కిందికి జారింది. బాగా
వంగి. కాన్వాస్ కర్టన్ని కొద్దిగా తొలగించి లోపలికి
జొరబడింది. ఆమె గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం
ప్రారంభించింది.

తెరిచివుంచిన కిట్లోకి ఆమె చేతిని పోనిచ్చింది.
కాటన్ కొద్దిగా తీసి ముక్కుల్లో దోపుకుంది. కణికే సత్తో
కాటన్ మీదికి కొద్దిగా కోకో ఫామ్ని వొంపింది. మూత
దిగించి కోకో ఫామ్తో తడిపిన కాటన్ని పిడికిలిలో

దిగించింది.

అడుగుల చప్పుడు. ఆమె బాగర్తగా వింటూ చెవులు రిక్కించింది ఒకే క్యక్తి నడుస్తున్నట్టుగా. ఇద్దరైతే, కవాతు చేసే సిపాయిల్లా ఒకేసారి అయిందంగా ఎదమూ అడుగులు వేయాలి. అది అసంభవం. ఒక క్యక్తి! ఇంకొకడు యొక్కడున్నాడు? వెనక వస్తున్నాడా? ద్వారం ముందు అడుగుల చప్పుడు ఆగింది. శిరీష ఊపిరి దిగబట్టింది.

“భద్రం!” మూలా నాయకుడి కంఠం! మళ్ళీ వొకసారి పరమేశ్వర్ పిలిచాడు.

కర్టెస్ పక్కకి తప్పుకుంటోంది. వెనుకవున్న బండరాతికి బల్లెలా ఆతుక్కుపోయింది శిరీష. వారగా కర్టెస్ వెళ్ళు చూస్తోందామె.

పరమేశ్వర్ తల కర్టెస్ లోంచి గుహ లోపలికి తొంగి చూసింది. “భద్రం!” తిగుస్వరంతో పిలిచాడతను.

చక్కగా రిహార్స్ చేసి, ఆలవాటుపడిన విధంగా, అసంకల్పితంగా శిరీష చెయ్యి పాము పడగలా దూసు కెళ్ళింది. ఇంకా ముందుకి చొచ్చుకువస్తున్న పరమేశ్వర్ మొహంమీద వాలుతూ, అతని ముక్కుని గట్టిగా కప్పేసింది శిరీష ఆరచెయ్యి.

తనకి యేం జరుగుతోందో తెలుసుకునేలోగా, పరమేశ్వర్ ఊపిరితిత్తుల్లోకి క్లోలోఫామ్ వాసన తియ్యగా ధారాళంగా జొరబడింది ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ అతను తల విదిల్చే ప్రయత్నం చేశాడు. రెప్పపాటులో శిరీష ఎడమచెయ్యి అతని జుట్టుని పట్టేసుకుంది.

కాసేపట్లో గొడలితో నరికిన చెట్టులా పరమేశ్వర్ బారా పడిపోయాడు. అతని చేతిలోని పెన్నిల్ టార్పి

చిన్నగా శబ్దం చేసింది.

మెగుపులా కిందికి వొంగి శరీర ఆతని వేశ్య మధ్య చిక్కుకున్న టార్పిని లాక్కు-ని, స్వీచ్చి నొక్కింది. నిస్సహాయంగా పడున్న పరి మేశ్వర్ని క్షణకాలం చూచింది. యాంత్రికంగా ఆమె కుడిచేయి సీరెంజని అందుకుంది.

పరి మేశ్వర్ ప్రేమగా, గర్వంగా రుద్దుకునే ఆతని బలసిన మెడలోకి నీడిల్ కసుక్కున దిగింది.

27

“అంతా నిజమే చెప్పావా?” ఇన్స్పెక్టర్ గద్దించాడు.

“....నిజంగా అంతా నిజమే చెప్పాను నాకు శిక్ష పడకుండా చూడండి! ప్లీస్!” రాజు ప్రాధేయ భార్యకంగా గొణిగాడు.

“ఇన్స్పెక్టర్!” కాండిష్య దీనంగా అరిచాడు. “త్వరగా వెళ్ళండి. ఇతను చెప్పేది నిజమే అయితే శరీర మనకి ప్రాణాల్లా దక్కదు! మైగాడ్!”

“రావు, సువ్విక్కడే వుండు. ఈ ఛాయాలకు ఎవరోచ్చినా రివాల్యూర్ గురిపెట్టి, నిర్దాక్షిణ్యంగా ట్రిగ్గర్ నొక్కేయ్!” అర్జును ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ కిందికి దిగాడు. రావు రాజు కూచున్న సీటు వెనుక ఒంగి నుంచున్నాడు.

మరుక్షణం రాజు నోట్లోకి యేదో మెత్తటి బంతిలా దూరింది. ఆతని కాలర్ కిందున్న రుమాలు లాగబడింది. గుడ్డబంతి నోట్లో కదలకుండా జేబురుమాలు ఆతని నోటి మీదుగా తల వెనుక గట్టిగా బిగించబడింది.

కిందికి దిగిన ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ చేతిలోని

నె లిస్సర్ అమర్చిన రివాల్యూర్ ఉవ్మంటూ చప్పుడు చేసింది. రాజు చేతిని బంధించిన గొలుసు తేగింది. నూబ్ శ్రీసులు కిందికి జారాయి.

విముక్తి పొందిన రాజు చేతుల్ని మడుక్కణంలో లోపలికి లాగి, మనో కానిస్టేబుల్ బేడీలు తగిలించాడు.

“క్రొడికి దను!” కింది నుంచీ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆజాసిం చాడు. వణుకుతున్న రాజుని కానిస్టేబుల్ బలంగా తోకాడు.

“మీ సింహాలు దాక్కున్న గుహకి తీసుకెళ్ళు! తప్పు దారిని తీసుకెళ్తే నిన్ను ఈ లోకంలోకి తెచ్చిన తల్లి దండ్రుల్ని తిట్టుకుంటూ చస్తావ్! పదిహేను నిమిషాల్లోగా అక్కడికి చేరాలి. ఆలస్యమైతే నువ్వు మమ్మల్ని అసలు చోటికి తీసుకునాలేదని నిర్ణయించి, శిక్ష ప్రారంభిస్తా!” ఇన్ స్పెక్టర్ కఠినంగా చెప్పాడు.

రబ్బగు కాళ్ళతో తూలుతూ రాజు నడవసాగేడు. అతని దొక్కలూ గుచ్చుకున్న ఇన్స్పెక్టర్ చేతిలోని రివాల్యూర్, ఎదురితోలే ముల్లుకర్రలా పొడవసాగింది.

28

పరమేశ్వర్ మెడలోంచి నీడిల్ లాగి, మెరుపులా కదిలి శరీర కిట్ ని అందుకుంది. ఇంజెక్షన్ వయల్ లోకి నీడిల్ గుచ్చి ద్రవాన్ని నిండుగా లాగింది. మరో వ్యక్తి కోసం, వాడు వదిలి పోకి లేచే భద్రం కోసం తను తయారుగా వుండాలి!

నీరంజనీ, కిట్ నీ, టూర్బినీ రాలివారగా కెట్టి ఆమె చెవులు రిక్కించింది. ఏ అడుగులూ చప్పుడు చేయడం లేదు! మరో వ్యక్తి ఎక్కడున్నాడు? ఎప్పుడొస్తాడు?

కిందికి వంగి కాలర్ లేని ఆతని చొక్కా పెడ భాగాన్ని వేశ్యమధ్య బిగించి శక్తివంతా ఉపయోగించి గుహ లోపలికి లాగనాగింది.

పరమేశ్వర్ భారీ శరీరం నూలంలా బరువుగా వుంది. శరీరంలోని భయం, తననీ, తన గర్భంలోని చిన్నారినీ కాపాడుకోవాలన్న వాంఛ ఆమెలో శక్తిగా మారు తున్నాయి.

పరమేశ్వర్ శరీరం మెల్లి మెల్లిగా జారుతోంది. ఏదో లోహం రాయిమీద రాసుకుంటూ చిన్నగా చప్పుడు చేస్తోంది. కర్టెన్ దగ్గర్నుంచీ రెండో అరలోకి సరఫరా చేసిన పరమేశ్వర్ శరీరాన్ని శరీర చెమటలు కక్కుతూ చూసింది. కొంచెం ఎడంగా దొర్లించి, శబ్దం చేసిన వస్తువు కోసం ఆమె ఆతని పొట్టుజేబులు వెతికింది. బడివైపు జేబులోవున్న రివాల్వర్ని ఆమె వేగూ చుట్టేశాయి.

గుడ్డిగా వెలుగుతూన్న వెట్రోమాక్స్ కాంతిలో శరీర తన చేతిలోని రివాల్వర్ని కంగారుగా చూసింది. ఆమె గుండె దడదడ లాడింది. భయపెట్టిన ఆయుధం కానే పట్టో ఆమెకు యేదో ధైర్యాన్నిస్తోంది.

కుప్పగా పడున్న కేన్యావని లాగి పరమేశ్వర్ మీద కప్పేసి, క్షణంలో కర్టెన్ పక్కన తన మామూలు జాగాలో నిలబడిందామె.

తన చేతిలో ఆయుధం లున్నాయి; టార్పి లైటుంది. మరో వ్యక్తి, రాజా త్వరగా రావాలని ఆమె లోప ల్లోపలే ప్రార్థించింది. తన కడుపులోని ప్రతిరూపంకోసం సమస్త లోకాన్నీ యెదిరించి, కూల్చివేయడానికి ఆమె సిద్ధంగా వుంది.

కరెన్ ముందు రాజు వణుకుతూ నిలబడ్డాడు.

ఏదో భయం, ఏదో ధైర్యం అతన్ని ఊక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాయి. రివాల్యూర్ కొన నిర్దాక్షిణ్యంగా, బలంగా దిగింది. విపరీతమైన నొప్పి అతని వొళ్ళంతా వ్యాపించింది. రాజు కెళ్ళుచున్నాడు. అతని కేక నోటికి ఒడ్డుగా గోడలా వున్న గుడ్డవంటిని తాకి లోపలే అణగారి పోయింది. క్షణంలో అతని నోటికి కట్టిన గుడ్డ వదులయింది.

“మామూలుగా, మీ బాస్ ని పిలు. ‘బాస్’ అన్న రెండుక్షరాలు తప్ప వేరే యేదేనా నీ నోట్లోంచి వెలుపలికి వస్తే, బులెట్ నీ కిడ్నీలో దూచుకుంది. బాగర్!” ఇన్స్పెక్టర్ కంఠం పాము బుసలా అతని చెవిలో వూదింది.

తన్నుకొస్తున్న దిగుని యమప్రయత్నంతో అపు కంటూ రాజు నాలుకతో నోటిలో ప్రతి భాగాన్ని తడుపుకున్నాడు.

“....బా....స్....” అతని బొంగురు కంఠం నూతి లోంచి పలికింది. రెండుక్షణాల తరువాత రివాల్యూర్ కొన మరోసారి అతని డొక్కలో బలంగా దిగింది.

“బాస్!....” అసంకల్పితంగా రాజు కంఠం అరిచింది....

అడుగుల చప్పుడు విన్న క్షణం నుంచీ శరీర బల్లలా గోడకి ఆతుక్కునే వుంది. పడగ తిన కాలనాగులా ఆమె చెయ్యి క్లోజ్ ఫామ్ తో తడిపిన కాలన్ తో సిద్ధంగా వుంది. ఊపిరి బిగట్టి, కళ్ళ కొసలగుండా కర్ణశ్చే చూస్తోందామె.

రాజు మర్చి తన బాస్ ని పిలిచాడు. అతని కంఠంలో యేదో ఆందోళన గంటలా మోగుతూ శరీర వినిపిస్తోంది.

తటామున కరెక్ కిందకి లాగబడింది. రెండు మూడు టార్పిలెట్ల కాంతి కళ్ళు చెదిరేలా గుహని వెలుతుళ్లొ ముంచేసింది.

“పర మేశ్వర్, నీ ఆట కట్టయింది. మర్యాదగా జైటికి రా! నీ గుహని షోలీసులు చుట్టేశారు! కమాట్!” ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీనాథ్ కంఠం నగారాలా ప్రతిధ్వనించింది.

షోలీసులు! శరీర వ్యధయం ఆనందంతో గబ గబా కొట్టుకుంది. ఏదో ఉద్రేకంతో బిగ్గరగా అరవాలనిపించి రామేకి.

“షోలీస్! లోపలికి రండి!” ఆసంకల్పితంగా ఆమె అరిచింది.

“శరీర!” కాండిన్య పిలుపు ఆరితేరిన గాయకుడి ప్రేమగీతంలా శరీర చెవుల్లోకి, ఆమె వ్యధయంలోకి జొరబడింది. రెప్పపాటులో రాజును తోసుకొంటూ ఇన్స్పెక్టర్ గుహలోకి జొరబడ్డాడు. వాళ్ళిద్దర్నీ తోసుకొంటూ కాండిన్య గాలిలా మాసుకొచ్చాడు.

గోడకి ఆనుకుని నిలబడ్డ శరీర ఆనందంతో వెక్కుతోంది. ఆమె చేతిలోని కత్తి చప్పుడు చేస్తూ కింద పడింది. బలంగా తనని పట్టుకున్న భర్త ఛాతీమీద బలహీనంగా ఆమె వాలిపోయింది. కన్నీళ్ళు, ఆనందాశ్రువులు ఆమె ముహూర్తం, కాండిన్య వద్దనే తడిపేస్తున్నాయి. కాండిన్య కంఠం ఆమె పేరుని జపం చేస్తోంది.

గుహ అంతా బూట్ల చప్పుళ్ళతో నిండింది. “మిసెస్

కాండిన్యా! ఆర్ యూ ఆన్ రైట్?”

శరీవ మెల్లిగా తల తిప్పి తనని ప్రశ్నించిన ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావుని కృతజ్ఞతతో, కన్నీళ్ళతో చూసింది. తల ఆడించింది.

“వీళ్ళంతా ఎక్కడి కళ్ళాలో మీకు తెలుసా?” ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావు మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు

ఇప్పుడు వెటోమాక్స్ లైటు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతోంది. శరీవ మానంగా రెండు కేన్వాస్ గుట్టల వేపు చెయ్యి చూపించింది. “మరొకతను — భద్రం — తెట రాశ్యమధ్య ఎక్కడో పడున్నాడు....” అందామె వణుకుతోన్న కంఠంతో. తనవైపే ఆశ్చర్యంతో, భయంతో చూస్తున్న రాజు మొహంలోకి చూసిందామె. అతని కళ్ళు కిందికి వారిపోయాయి.

అచేతనంగా కేన్వాస్ గుట్టలకింద పడున్న పరమేశ్వరనీ, కమల్నీ అందరూ ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్నారు.

“ఇన్స్పెక్టర్, అతను కమల్. నాకు.... నాకు అబార్ రన్ చేయడానికి నియమించబడిన డాక్టర్ నేను.... అతని కళ్ళు వీకేశాను...” శరీవ సన్నటి కంఠంతో మెల్లిగా అంది. కాండిన్య చేతులు మెప్పుగా, ప్రేమగా ఆమె భుజాల్ని నొక్కాయి. ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావు ఆమె వైపు చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“మిసెస్ కాండిన్యా! కంగ్రాట్స్. మీ ధైర్యం, మీ తెలివితేటలూ మిమ్మల్ని రక్షించాయి!”

ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావు పర్యవేక్షణలో, అచేతనంగా పడున్న ముగ్గుళ్ళు — జాగ్రత్తగా బంధించారు కాని నేబుల్స్. ఇన్స్పెక్టర్ కళ్ళు రాజువైపు తిరిగాయి.

బోనులో ఇరుక్కని చెట భయం కలిగిస్తూ నిలబడ్డ పిల్లని చూస్తున్న ఎలుకలా ఇన్స్పెక్టర్ వేపు చూశాడు రాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ శరీవ వేపు తిరిగాడు. “శరీవ గారూ! మిమ్మల్ని యెలా మెచ్చుకోవాలా ఆరంభం కావడంలేదు. మీ సినిమా డైలాగ్ లో మీరున్న సుహాని ఎంతో తెలివిగా నూచించారు...”

“థాంక్స్ ఇన్స్పెక్టర్!” నవ్వుతూ అంది. “నా మేనేజ్మెంట్ ఆయన ఆరంభం చేసుకున్నాలో లేదో అని కంగారుపడిపోయాను!”

కాండిస్య చిన్నగా నవ్వాడు. “నిజం చెప్పాలంటే నీ సందేశం నాకు అర్థంకాలేదు. ఇన్స్పెక్టర్ ప్రభీర్ గారు ఆ రహస్యాన్ని చేసినారు! శరీవ. బ్రాక్ మియిలర్ నాలో సృష్టించిన భయంతో నేను చాలీసూ సహాయం తీసుకోలేదు. అదృష్టవశాత్తూ ఇన్స్పెక్టర్ గారే అంతా తెలుసుకుని రంగంలోకి దిగారు!” అన్నాడతను కృతజ్ఞ తాతూర్వకంగా.

శరీవ ఆశ్చర్యం. కృతజ్ఞ తా మిళితమైన మాపుల్లో ఇన్స్పెక్టర్ని చూసింది.

ఇన్స్పెక్టర్ ప్రభీర్ గావ్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. “నిజం లేకండి. ఈ అన్యాయాల్లోనీ, జంతువుల మధ్యగుంచీ మమ్మల్నీకి వేరేం! వాస్ లో కూచుని ఇక్కడ మీరు చేసిన సాహసాన్ని వినిపింతురుగానీ!” అన్నాడు. శరీవ హుమారుగా లేచింది.